

★ Notat 80erne

Det gode ved Dörrer er at han aldrig besjæler tingene - de forbliver høvl, lampe, sav, søm, o.s.v. De kan indgå i en sjælelig, symbolsk sammenhæng, men altid uafvendt - de er først og fremmest høvl, lampe, o.s.v. Derved undgås enhver sentimentaltitet. Tænk hvad „Melankolien“ kunne være blevet til i mindre kyndige hænder.

SOYA
in Goya:

OPERATIV ÆSTETIK

- Hvis man har set det ~~en gang~~ ^{en gang} er man rystet for resten af livet (virkelighedsrædselsens forfærdelige kvalme). Ser man det flere gange, mange gange, ~~kan~~ ^{kan} man vende sig til det. Er det en af grundeene til, at dem der virkelig ~~levet~~ ^{levet} med rædselen, ikke kan give udtryk for dem mens folk der, af heldigere omstændigheder, har kunnet holde indbildningskraften i takt, ofte er istand til at give udtryk for rædselen.
- Goyas sensuelle glæde ved menneskekroppen, det lidt erotiske forhold til kvindekroppen, midt i rædselen, det er det problematiske ved kunst - ~~en kouselvant~~ ~~et moralsk forhold~~ ~~udelokker~~ ~~al~~ ~~kunst~~ (Nietzsche og Rilke).